

Johnson Hill AB

F 1:1 Handlingar rörande företaget
Jubileumsskriften »Johnson & Hill Örebro 1900–1925.«

Inskannad av ArkivCentrum Örebro län 2008-04-01

JOHNSON & HILL
ÖREBRO

1900-1925

JOHNSON & HILL

ÖREBRO

1900—1925

Johnson & Hill, Örebro 1925
Omslaget och kartan utförda
i offsettryck

GROSSHANDLARE SVEN JOHNSON

NÅGON GÅNG under hösten 1899 anlände till Örebro söderifrån en ung man i avsikt att undersöka, om det vore lämpligt att hit förlägga den partiaffär i påsar och pappersvaror, som han litet tidigare hade börjat i Nässjö. Med tanke på Örebro centrala läge och utmärkta järnvägsförbindelser, och då en lokal med efter dåvarande förhållanden tillräckligt utrymme erbjöds i en fastighet, Järnvägsatan 10, i närheten av järnvägsstationen och dess godsmagasin, så var beslutet snart fattat.

I februari året därpå var den unge mannen åter på resa till Örebro för att där grunda det företag, vars framgångsfulle ledare han alltsedan varit. "Den unge mannen", då nyss fyllda 25 år, var grosshandlaren Sven Johnson, och då han i dessa dagar har fyllt 50-talet av år, må det förunnas en honom närstående att rista en liten minnesruna med anledning av det dubbla jubileet. Den skall naturligtvis icke tala om honom själv utan om hans affärsföretag och sändas som en hälsning till de tusenden av vänner och gynnare, som under årens lopp stått i förbindelse därmed.

Det torde i regel ha varit så, att de affärsföretag, som ägt någon livslängd att tala om, ha börjat i liten skala. Så var det

också i detta fall. "Sv. Johnson", som firman hette från början, inrymdes allra först i tre rum i ovannämnda fastighet. Och i dessa installerades icke blott lagret av påsar och diverse pappersvaror utan även ett par mindre tryckpressar. Försäljningarna sköttes till en början av Sven Johnson personligen. Det var före automobilernas tid. Där ej tågförbindelser funnos, fick man åka häst-

JÄRNVÄGSGATAN 10

skjuts eller "trampcykel". Ännu i dag gives det en och annan av firmans kunder, som med intresse talar om denna första tid, då "grosshandlare Johnson själv" besökte dem. Men affären växte. Det blev nödvändigt att chefen stannade hemma åtminstone vissa dagar i veckan, och då gällde det att se sig om efter en duglig medhjälpare. En synnerligen god sådan erbjöd sig uti herr Victor Lindcrantz, som alltså anställdes under första verksamhetsåret och alltsedan dess utfört ett förtjänstfullt arbete såsom firmans förste resande.

Nästa skede i affärens historia blev, när fabrikör J. F. Hill i oktober 1900 ingick i firman. Samtidigt härmed inköptes från England en första maskin för tillverkning av papperspåsar. Detta, liksom affärens tillväxt i övrigt, nödvändiggjorde en rätt stor lokalutvidgning, vartill också tillfälle gavs i samma fastighet. Ytterligare tryckerimaskiner inköptes, och så hade firman, numera benämnd Johnson & Hill, från början endast grosshandelsrörelse, även blivit ett industriföretag.

År 1902 anställdes ytterligare tvenne resande. Samma år

FABRIKS- OCH AFFÄRSHUS

övertogs i Gävle en påsfabrik, som någon tid förut hade startats därstädes. Härifrån skulle man leverera påsar till Norrlandskunderna, men det befanns vara lämpligare att sammanslå denna fabrik med Örebro-fabriken. Detta skedde i december 1903.

Alla, som vid tiden för sekelskiftet hade något att beställa i en dåtida speceriaffär, minnas sannolikt, huru man ända intill denna tid ansåg det som en viss lyx eller bristande sparsamhet, om en handlande expedierade mindre kvantiteter, t. ex. 25 till 200 gr. kryddor, i påsar. Handelsmannen eller hans biträde kunde ju själv tillverka emballaget. Med ett par raska handgrepp gjorde man en strut av ett vanligt "kardus"-papper, och den kunnige expediten visste precis huru stort detta borde vara för att struten skulle bli lagom stor. Numera torde det vara ganska sällsynt, att man använder strutar. Man använder så mycket mera påsar. Otivelaktigt en utveckling i rätt rikt-

CHEFSKONTORET

ning — åtminstone anser påfabrikanten det. Troligen också handlandena. Man har inte tid att göra strutar numera. Men därmed är ytterligare en "hantverksgren" i utdöende.

Snart nog insåg man också, att det var tidsödande att använda de *plana* speceripåsarna. Och det fordrades f. ö. litet kunnighet att på rätt sätt stoppa in hörnen på en dylik påse, så att densamma kunde "stå för sig själv" med innehållet uti. Det kan därför sägas, att vid sekelskiftet inträffade en epok i specerihandelns emballeringsförhållanden. Man övergick mera allmänt till att använda flatbottnade s. k. *kanister*-påsar. För mången affärsman var denna påstyp ingen nyhet, men för den stora allmänheten torde den ha gjort intryck av litet lyx.

Det gällde alltså för den unga firman att vara med sin tid, och så installerades i september 1905 den första kanisterpås-maskinen. Redan dessförinnan hade emellertid rörelsen utveckl-

STORA KONTORET.

lats så, att den omöjliga kunde inrymmas uti den första, utvidgade lokalen.

I angränsande kvarter hade i början av 1900-talet tomtregleringar företagits. Så hade Fredsgatan blivit framdragen från Storgatan till Klostergatan. Av Örebro stad förvärvades här år 1904 tomtdelarna mellan Klostergatan och Gamla gatan och där uppfördes nu den första fastigheten utefter den nya gatudelen, ett 4-våningars hörnhus. Den del som låg utefter Klostergatan inreddes med fabriks- och affärslokaler och den mot Fredsgatan vettande delen till bostads-lägenheter.

Inflyttningen i den nya byggnaden skedde hösten 1905, och här fanns till en början mycket goda utrymmen. För papperslagret hade man nämligen också uppfört en särskild magasinbyggnad på den ännu obebyggda delen av tomten.

Nu hade man alltså möjligheter att ytterligare arbeta på affä-

KONTORSCHEFENS KONTOR

rensutveckling. Ännu en resande anställdes på nyåret 1907, och samma år inköptes ytterligare en kanisterpåsmaskin.

Nyåret 1908 utgick fabrikör Hill ur firman, som alltsedan den tiden innehaves av Sven Johnson ensam. Han övertog

samtidigt fastigheten, densamma vari rörelsen alltjämt bedrivs.

Året därpå, 1909, blev av särskild betydelse så till vida, att firman då började en ny industrigren, nämligen kuvertfabrikation.

Det var särskilt med tanke på den oerhört stora importen av fodrade kuvert samt s. k. papeterier och kassetter, som denna nya fabrikation upptogs. Och många av de nya kunder, som

genom denna gren tillfördes firman, uttalade sin tillfredsställelse däröver. Denna gren av kuvertfabrikation, som under krigsåren, då importen så gott som omöjliggjordes, nådde en betydande omfattning, ägnas alltjämt en särskild uppmärk-

KORRESPONDENSKONTORET

samhet. Men även övriga kuvertsorter ha alltifrån början tillverkats, och utan att på något sätt förhäva sig torde man ha rätt att i samband med detta jubileum erinra sig de många lovord, som uttalats över Johnson & Hills kuvertkollektion, både

DEL AV STORA KONTORET

muntligen till firmans resande och skriftligen direkt till kontoret.

Här nämndes krigsperioden. Den medförde som bekant ett stort uppsving för all svensk industri, även för pappersvarufabrikationen. Men redan före denna period hade utvecklingen nödvändiggjort, att den del av firmans byggnad, som var inredd till bostäder, omändrades till fabrikslokaler, våning efter våning.

Både påsfabrikationen och tryckeriet krävde nya maskiner.

LAGERKONTORET

Till detta liksom till den alltjämt växande kuvertfabrikationen, såväl den maskinella som den manuella, fordrades nya utrymmen. Så var man redan i början av högkonjunkturen så trångbodd, att det blev nödvändigt planera för nybyggnad.

INTERIÖR FRÅN PÅSFABRIKEN

År 1915 påbörjades alltså uppförandet av en lika stor byggnad som den föregående, så att fabriks- och affärskomplexet jämte lagerbyggnader och garage nu omsluter ungefär tre fjärdedelar av gatukvarteret. Tillbyggnaden blev färdig 1917, och därmed kunde även kontoret och lagret få bättre rum.

Nu fanns till en början god plats. Nya maskiner för påsfabriken, kuvertfabriken och tryckeriet inköptes, och samtliga

KARTONGTILLVERKNING

INTERIÖR FRÅN KUVERTFABRIKEN

blevo fullt sysselsatta. Mot slutet av denna period befunnos dock även de nya lokalerna otillräckliga, varför en del tillfälliga magasin måste förhyras. — Redan i firmans första år upptogs försäljning av fönstervadd.

INTERIÖR FRÅN KUVERTFABRIKEN

År 1915 startades emellertid egen vaddfabrik, och alltsedan dess tillverkas fönstervadd på firmans egna maskiner. Fabrikatet åtnjuter glädjande nog och med allt skäl ett synnerligen gott anseende bland kunderna.

INTERIÖR FRÅN KUVERTFABRIKEN

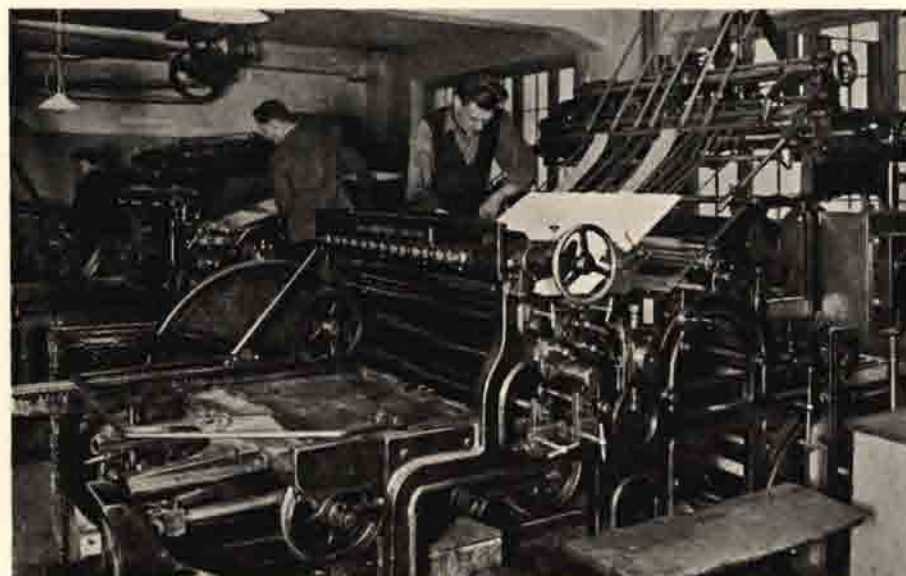
År 1918 kom ett erbjudande, som hade till följd att ännu en industrigren införlivades med verksamheten. Här fanns i Örebro ett av Sveriges äldsta stentryckerier. Det grundades år 1860 av Bror Westerberg, som överlät det till direktör Arvid Gum-mælius med firma Länstidningens Bok- & Stentryckeri. Senast ägdes företaget, Stentryckeriet i Örebro, som firman då hette, av bokhandlare Brydolf och ritlärare Lindblom. När den

SÄTTERIET

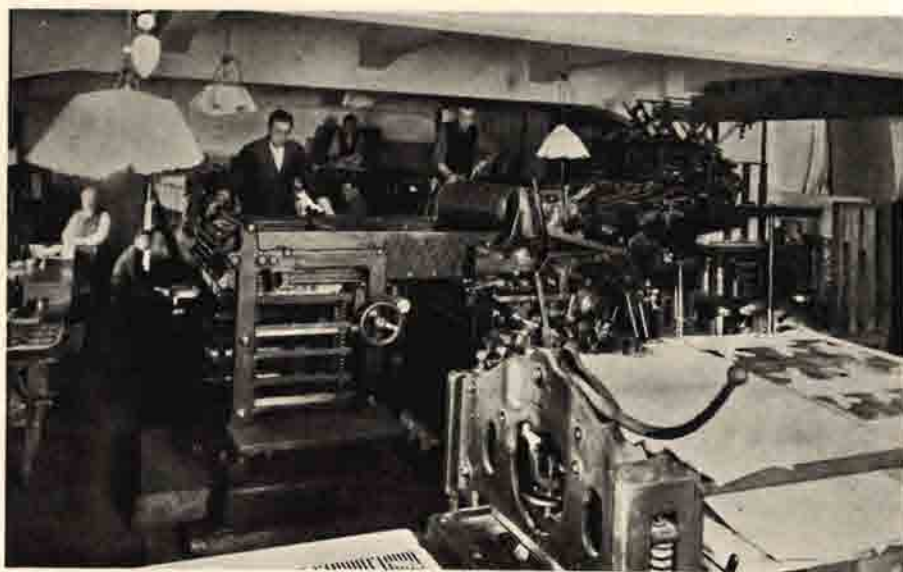
INTERIÖR FRÅN BOKTRYCKERIET

INTERIÖR FRÅN BOKTRYCKERIET

LITOGRAFISKA ATELIEREN

INTERIÖR FRÅN LITOGRAFISKA TRYCKERIET

före hade avlidit och den senare på grund av ålder önskade draga sig tillbaka, sökte han förmå grosshandlare Johnson att köpa Stentryckeriet. Så skedde ock. Tryckeriet hade emellertid råkat i förfall, och det blev nödvändigt att så gott

INTERIÖR FRÅN EN AV LAGERLOKALERNA

som från grunden bygga upp den moderna litografiska anstalt, som firman numera äger. Redan i november 1918 — överlåtelsern ägde rum i september — inköptes en första offsettryckpress, och har anstalten sedan efter hand utökats med ytterligare stentrycks- och offsetpressar jämte flera hjälpmaskiner.

*

I augusti år 1903 hade landet uppdelats i tre resandedistrikt:

1:a distriktet, huvudsakligen omfattande Svealand, tilldelades herr Lindcrantz, som alltjämt bereser detta område;

2:a distriktet, Norrland, lämnades åt hr A. Löfgren. Han frånträdde denna plats år 1906, då i hans ställe hr A. F. Gustafs-

INTERIÖR FRÅN EN AV LAGERLOKALERNA

GARAGEBYGGNAD

son engagerades. Vid den senares frånfälle 1919 utsågs hr John Thorén till hans efterträdare;

3:e distriktet, Götaland, berestes av herr John Löfberg, som dock slutade år 1905. Hans efterträdare blev herr J. C. Ringheim.

Allteftersom kundkretsen växte, blev det nödvändigt att omreglera distrikten. Så ordnades ett

4:e distrikt fr. o. m. år 1907 med herr Birger Cewrin — förutvarande kontorschef — som ombud. Herr Cewrin slutade emellertid helt sin anställning i firman år 1909, då herr Ivar Nyberg blev representant på detta distrikt.

År 1912 anställdes herr Lennart Rahmqvist som resande på ett

5:e distrikt och herr Gunnar Lennström fr. o. m. år 1921 som platsförsäljare o. representant på ett mindre område i närgränsande landskap.

Fr. o. m. 1911 har firman varit företrädd av ombud i Stockholm. Sedan oktober, 1923 är herr Gustav

SÄLLSKAPLIG SAMVARO EFTER ARBETSTIDENS SLUT

Bengtson representant därstädes. Dessutom ha provisionsförsäljare varit engagerade i olika delar av landet.

Då herr Cewrin år 1907 frånträdde befattningen som kontorschef, utsågs till hans efterträdare herr J. Arén, vilken även är firmans prokurist.

*

Härmed har då, om också blott flyktigt, givits en bild av detta företags begynnelse, utveckling och omfattning. Den bör måhända kompletteras med ett par sifferuppgifter.

Årsomsättningen, som första året uppgick till kr. 74,457: 71 har varit uppe i kr. 2,448,834: 57.

De anställdas antal utgjorde första året tolv och är f. n. etthundrafemtio.

Den årliga förbrukningen av papper uppgår f. n. till c:a 1,300 ton. Härtill skulle åtgå c:a 160 järnvägsvagnar à 8 ton. Genom nedanstående teckning gives en ungefärlig bild av denna godsmängd samlad vid Örebro station. Då emellertid samma kvantitet återförsäljes, följer härav att c:a 320 vagnar åtgå för transport av sammanlagda årsomsättningen av papper.

KONTORSCHF J. ARÉN

KASSÖR W. ISON ROCKSTRÖM

LAGERCHEF OSKAR ALHEIM

FIRMANS RESANDE

J. C. RINGHEIM

VICTOR LINDCRANTZ

IVAR NYBERG

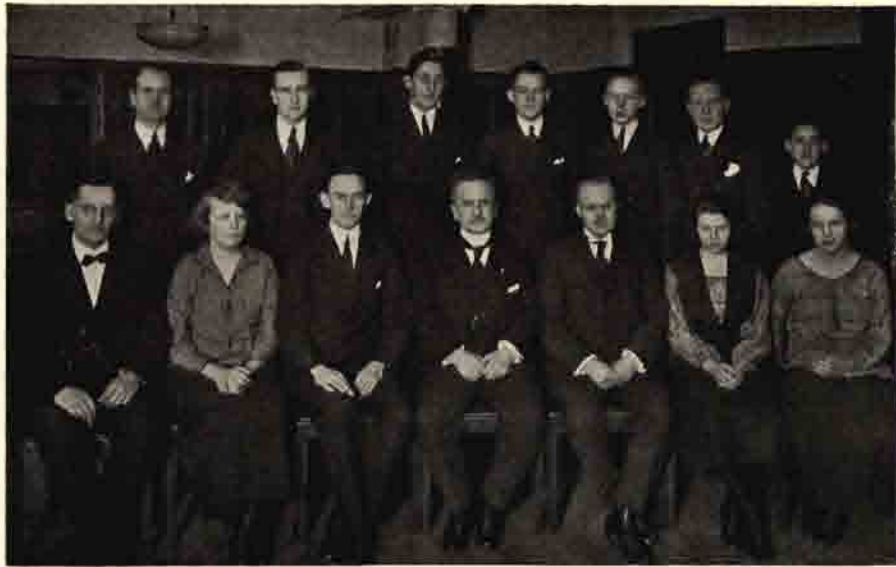
LENNART RAHMQVIST

GUNNAR LENNSTRÖM

JOHN THORÉN

KONTORSPERSONALEN

FABRIKSPERSONALEN

GROSSHANDLARE SVEN JOHNSONS 50-ÅRS DAG

inföll fredagen den 19 december 1924. Med anledning härav hade samtliga i firman Johnson & Hill anställda ävensom tjänstemän och lagerpersonal hos A.-B. Alcometaller infunnit sig å stora kontoret för att bringa de båda företagens chef sin hyllning, då han på morgonen anlände dit.

Där höll då först firmans i tjänsten äldste resande, herr Lindcrantz, ett tal, vari han erinrade om grosshandlare Johnsons arbetsgärning, och huru han hade varit en föregångare, då det gällt energi och uthållighet. Han vore att likna vid en central, där alla trådarna löpa samman; ett huvud, som alla se upp till; ett öga, som överblickar det hela; en axel, som uppbär företaget; en hand, som leder och visar vägen; en fot, som har trampat upp stigen; en eld, som värmer och inspirerar. "Vad jag ej med ord kan uttala", fortsatte talaren, "säger den adress, som jag har i min hand, vilken jag ber få uppläsa:

'Vår värderade chef bringas härmed vördsam hyllning på halvsekeldagen. För den välvilja Ni, Herr Grosshandlare, såsom chef visat oss och för det goda samarbetet tacka vi Eder.

Mottag våra uppriktiga välgångsönskningar för kommande år till fortsatt framgångsrikt och välsignelsebringande arbete samt till all den personliga lycka, Ni så väl förtjänar.

Denna högtidsdag sammanfaller med ett annat betydelsefullt jubileum, nämligen Eder firmas 25-åriga tillvaro. Till den framgång, Ni genom ihärdigt arbete och framstående köpmannaegenskaper vunnit, lyckönska vi Eder.

På samma gång vi uttala vår beundran för denna Eder gärning tillfoga vi den förhoppningen, att det måtte förlänas Eder hälsa och krafter att ännu många år få leda detta Edert företag.'

Vi bedja att få överlämna ett litet minne såsom ett bevis på vår högaktning och tillgivenhet. Skulle vår lilla minnesgåva möjligen bliva glömd, så önska vi dock att minnet av denna högtidsdag måtte fastna på hjärtats tavla, då en skara tjänstemän hylla sin chef och önska honom hälsa och krafter och Guds väl-

signelse till fortsatt framgångsrik verksamhet i det värv, som blivit hans livsuppgift."

Tjänstemännens minnesgåva bestod av ett större silverfat med gravyr av firmans fastighet samt tillägnet ävenså den omnämnda adressen i skinnband.

Å boktryckeripersonalens vägnar talade faktor Ivar Olsson i hjärtliga ordalag samt överräckte från denna personal ett särtryck av Apostlagärningarna, synnerligen elegant utfört å Johnson & Hills eget tryckeri.

Å övriga anställdas vägnar framfördes lyckönskan i några hjärtliga ord av vaktmästare Öberg, som från dem överlämnade en praktfull kristallskål fylld med nejlikor tillika med en textad adress, upptagande namn å samtliga arbetare.

Grosshandlare Johnson besvarade samtliga hyllningar med ett av värme buret anförande, uttalande sitt varma och hjärtliga tack.

Härefter utbringade kontorschef Arén ett fyrfaldigt leve, som med kraft och hänförelse besvarades av den mangrant samlade skaran.

Från A.-B. Alcometaller och Dirigolds tjänstemän och lagerpersonal överlämnades av hr Bromander och ingenjör Molin en blomsterfylld silverskål jämte adress.

T J U G U F E M Å R S M I N N E T S

högtidlighållande ägde rum lördagen den 20 december. Högtiden inleddes med en sång, "Himlars rymd", av en för tillfället sammansatt manskör, huvudsakligen bestående av hos firman Johnson & Hill före detta och nuvarande anställda. Därefter hälsade grosshandlare Johnson de närvarande välkomna och anmodade kontraktsprosten Carl Lönroth att å firmans vägnar förrätta utdelning av Patriotiska Sällskapets medalj till ett antal i firman anställda.

Först sjöngs psalmen 33, vers 1, varpå prosten Lönroth höll följande tal:

Firman Johnson & Hill, vilken firma i dag firar sitt 25-årsminne, har hedrat mig med uppdraget att officiera vid den högtidlighet, med vilken firman vill högtidlighålla detta sitt minne. Jag vill då söka göra det genom att erinra om den allra störste och högste arbetsgivaren, den som har det mest omfattande arbetet, de flesta uppdragen att giva och de flesta arbetarna och medhjälparne i sin tjänst, vår Herre Gud. Om denne arbetsgivare heter det i en liknelse av vår store Mästare och Frälsare, att han en gång sade till sin förvaltare: "Kalla fram arbetarna och giv dem deras lön". Det var efter dagens slut, det var när aftonen var inne.

Vår Herre Gud har första och bästa rätten till vårt arbete. Det är tyvärr många, som menar sig ha nog av att sköta sina egna intressen, men i verkligheten förhåller det sig så, att ju ivrigare och angelägnare vi tjäna den store himmelske husbondens intressen, dess bättre främja vi också våra egna. Han har rätt till vårt arbete. Det är ju så, att arbetet i hans tjänst är synnerligen mångartat. Det finns intet värdigt jordiskt arbete, som icke han betraktar såsom någonting i sin tjänst; och det förhåller sig dessutom på det sätt, att inför honom allt arbete är likvärdigt, och att han har blott en enda graderingsnorm — troheten. Så länge dagen varar, ha vi att tjäna honom. Natten kommer, då ingen kan verka, varför vi ock sjunga i en vacker sång: "Verka, ty natten kommer". Hela vårt liv skola vi alltså ägna åt denne arbetsgivares tjänst, och han vet att giva lön.

Nu är vår Herre Gud ett föredöme för oss alla. Hans Son har sagt, att vi skola vara den himmelske Fadern lika. Såsom arbetsgivare böra vi av honom lära att värdera och löna efter hans sätt. Vi giva varandra arbete, och härvid borde vi alla sätta in vår kraft och vår strävan på att verkligen tjäna varandra inbördes, att arbeta för varandra och med varandra i full solidaritet. Det är detta, som apostoliskt har blivit uttryckt så: "Bären varandras bördor, så fullborden I Kristi lag". Ja, vi skola bära varandras bördor med levande, broderligt och sant mänskligt intresse. När vi så göra, verka vi samtidigt i den store arbetsgivarens tjänst och i hans anda.

Här har den firma, som firar 25-årsminne, velat handla efter det höga exemplet och belöna troheten. Det är sålunda ett betydelsefullt ögonblick, som har sammanfört oss på detta rum. Firman vill helt visst — därom är jag övertygad — med tanke på den store arbetsgivaren nu här uttrycka sin tacksamhet till dem som varit firmans medhjälpare. Denna tacksamhet får sitt synliga uttryck i Patriotiska Sällskapets medalj, en bruklig, värdig och vacker form för sådan tacksamhetsbetygelse; och jag anhåller att få, på samma gång jag innerligt och varmt lyckönskar dem, som fått nåd att under lång tid arbeta i firmans tjänst till egen och inbördes nytta och nu blivit föremål för denna tacksamhet, överlämna följande medaljer:

Guldmedalj 2:a storleken:

Handelsresanden Victor Lindcrantz för 24 år:

Guldmedalj 3:e storleken:

Boktryckerifaktorn Ivar Olsson för 22 år;
Lagerföreståndaren Eric Pehrson för 21 år;
Handelsresanden J. C. Ringheim för 19 år;
Prokuristen och kontorschefen J. F. Arén för 18 år;
Lagerchefen Oskar Alheim för 17 år;
Kassören W. I:son Rockström för 17 år;
Handelsresanden Ivar Nyberg för 16 år;
Handelsresanden Lennart Rahmqvist för 16 år;
Handelsresanden John Thorén för 15 år.

Silvermedalj 1:a storleken:

Övertryckaren Viktor Andersson för 60 år i samma företag, vilket numera uppgått i firman Johnson & Hill.

Silvermedalj 2:a storleken:

Påsfabriksförman Valfrid Eriksson för 23 år;

FIRMANS MEDALJÖRER

Silvermedalj 3:e storleken:

Påsfabriksarbeterskan, änkefru Albertina Andersson för 22 år;
Typografen Eric Carlsson för 20 år;
Typografen Hjalmar Cebon för 17 år;
Fabriksarbetaren J. E. Bäckman för 17 år;
Typografen Nils Hangelund för 16 år;
Kuvertfabriksföreståndaren Emil Hagberg för 15 år;
Avdelningsföreståndarinnan på kuvertfabriken Mary Johanson för 15 år;
Typografen Ruben Larsson för 15 år.

Sedan medaljörerna så ur Fru Johnsons hand mottagit dessa utmärkelsetecken, avslöts den högtidliga akten i det att kören utförde "Aanders Herre" samt Stenhammars "Sverige".

Härefter serverades middag för samtliga inbjudna, uppgående till c:a 200 personer. Personalens fruar hade nämligen också inbjudits. Vid middagen höll grosshandlare Johnson följande tal:

Under ett halvt, ävenså under ett kvarts sekel ha tiden och människorna väsentligt förändrats. Om det är till det bättre eller till det sämre vill jag vid detta tillfälle ej döma. En sak, som jag särskilt nu tänker på, och som kännetecknar den närvarande tiden, kan betecknas med det korta ordet *oro*. Många människor ha ingen ro i sig och *trivas* ej att en längre tid vara på samma plats eller i samma förhållanden, en del yrken hålla på att dö ut, då det ej finnes människor, som ha uthållighet nog att träget hålla på att lära sig en svårlärd sak. Även om ej alla yrken eller vissa uppgifter fordra så lång träning, ett fordras dock av alla, *uthållighet, planmässighet och kärlek till plikten*. Detta är nödvändigt för att kunna göra sin sak väl och därigenom bliva ett gott föredöme för andra.

Då jag i dag låtit utdela Patriotiska Sällskapets medalj till 20 av mina medarbetare, vilka ha en tjänstetid från 15 till 24 år och en t. o. m. 60 år i samma företag, vittnar detta om, att i firman Johnson & Hill finnes en stab av personer, som besitta de av mig nämnda egenskaperna. Och jag tror, att alla dessa 20 ha var i sin gärning genom att ha praktiskt tillämpat dessa egenskaper vunnit ett mål och därvid erfara en viss tillfredsställelse och harmoni, som de sakna, vilka fara hit och dit i olika uppgifter. Ävenså kunna de, som troget ägna sig åt sin kallelse, få vara goda föredömen för de yngre generationer, som de ha under sitt inflytande.

I denna tid prisas uthållighet på vissa områden t. ex. i sporten, och långa lovtal hållas för dem som hålla ut längst. Tyvärr prisas ej den gärning, som utövas i trohet i det tysta så mycket som den förtjänar, men ber jag vid detta tillfälle få uttrycka min *aktning* och *erkänsla* åt de 20, som i mer eller mindre ansvarsfylld gärning visat trohet, och vill jag då särskilt till 60-årsjubilaren Viktor Andersson, som i nöd och lust hållit ut hos Stenstryckeriet under 60 år, få uttala mitt synnerliga erkännande och min högaktning.

Kungl. Patriotiska Sällskapet har till uppgift att giva erkännande för "berömliga gärningar" åt svenska patrioter och "främja en sann medborgerlighets utövande".

Må Ni sålunda bära detta hederstecken under det medvetandet, att Ni sökt på bästa sätt göra Eder plikt. Det är mig också en förmån och en kär plikt, att till Eder samtliga medaljörer få uttala mitt hjärtliga tack för Edert arbete och den trohet och uthållighet Ni visat var och en i sin särskilda uppgift, och för det goda samarbete som varit rådande. "*Enighet ger styrka*", säger ordspråket, och det är genom *Guds hjälp* och våra samfälliga bemödanden, som vi i dag kunnat fira kvartssekelminnet av Johnson & Hills tillvaro.

Då jag under mitt liv — det är i år 35 år sedan jag gjorde mitt inträde på affärsbanan — har lärt mig inse, att ej ens känslan av trogen pliktuppfyllelse kan helt tillfredsställa, vill jag gärna till sist visa hän till ett högre mål. Må Ni i fortsättningen ej blott giva Eder åt Eder kallelse och vad den kräver, utan även tänka på vad Gud den Högste kräver. Gud vill göra oss alla till evighetsmänniskor, han vill att vi alla skola utbilda oss till Hans tjänare, och Han ger den högsta fullkomliga lönen åt sina tjänare, ja, livets krona. Må vi alla, som i dag varit samlade här för att jublera, sist få göra det i Guds härlighet.

Medaljörernas tack framfördes av herr Victor Lindcrantz sålunda:

Herr Grosshandlare!

Å medaljörernas vägnar ber jag att få framföra vårt hjärtliga tack för den utmärkelse, som kommit oss till del för den tid vi tjänat i firman Johnson & Hill. Det har ju varit olika tider vi varit i tjänsten, men alla hava vi haft till syftemål, att göra vårt bästa, och ville jag likna denna medaljutdelning vid en examen, då läraren sätter betyg och godkänner eleverna. Så har vår chef i dag satt betyg och godkänt den insats vi gjort i firman Johnson & Hill. Nu önska vi att även i fortsättningen få vara till den nytta våra krafter medgiva och tillönska det Johnson & Hill-ska företaget all den framgång en välskött affär förtjänar.

För fru Johnson, talade lagerchefen herr Oskar Alheim, var efter till henne från gästerna överlämnades en bukett skära nejlikor. En av resandena, herr J. C. Ringheim, bringade firman och dess chef en versifierad hyllning. Dessutom talade firmans ombud i Stockholm, herr Gustav Bengtson, erinrande om det goda anseende firman åtnjuter inom affärsvärlden. Kontorschefen herr J. Arén talade för damerna. Gästernas tack till värdinnan och värden framfördes av kontraktsprosten Lönroth, som också begagnade tillfället att å samhällets vägnar uttala ett tack till firman och dess chef för den materiellt kulturella insats firman gjort. "Det är", så yttrade talaren, "en fosterländsk gärning att föra fram ett företag sådant som detta. Det är en gärning värdig det mål, som vi satte för oss, när vi upphörde att vara ett stort folk i den övriga världens ögon. Parollen var då, att 'inom Sveriges gränser erövra Finland åter'. När vi nått detta mål, äro vi en verklig makt. Ur denna synpunkt kan det betraktas såsom ett verkligt stordåd, vad här har utförts i firman Johnson & Hill, i den mån den bidragit till att i fredlig id öka Sveriges materiella makt och storhet."

Samtliga tal senterades på det livligaste av gästerna genom syn- och hörbara bifallsyttringar. Man märkte att denna afton skulle efterlämna minnet av en verklig festglädje.

Under middagens lopp sjöng kören flera sånger, varjämte musik till fiol och piano utfördes. Efter middagen lästes en berättelse "Man tar bara efter" av överste Melander. Huvudpersonen i denna berättelse är en person, som på sin tid var anställd hos firman Johnson & Hill såsom resande. Därefter förevisade kontorschefen en serie skioptikonbilder ur Johnson & Hills historia. Anrättningen kryddades med åtskilliga karrikatyrbilder, vilka mottogos med stormande bifall.

Den synnerligen lyckade festen avslutades av prosten Lönröth, varefter sången "Tack min Gud för vad som varit" utfördes i duett av hrr O. Wallner och Hjalmar Thunberg, vilken senare även tjänstgjorde såsom körens solist.

Det hela avslutades med avsjungandet av psalmen "Herre signe Du och råde".

